

[Riishøj]

allerede nu har set, agter man tilsyneladende at køre videre på elværkernes præmisser i område 4 og gøre elvarmen til den dominerende energiform dér.

På den baggrund håber jeg, at der i folketinget kan skabes et flertal, som kombinerer SFs forslag om forbud mod nyinstallering af direkte elvarme med socialdemokratiets forslag vedrørende område 4. Det er nu, der skal siges stop, hvis vi skal sikre, at område 4 får en fair behandling ud fra samfundsmæssige hensyn.

Det bedste, der kan siges om redegørelserne, er, at de klart understreger behovet for, at der arbejdes med ekstra kraft for energipolitiske alternativer. De findes f.eks. i form af Alternativ Energiplan 83. Det skal være en energipolitik, der tager miljøhensyn, samfundsmæssige hensyn og ressourcenhensyn, alvorligt. I modsat fald giver Danmark sit meget stærke bidrag til, at der kommer nye oliechok og nye energikriser i 1990'erne.

Lone Dybkjær (RV):

I modsætning til den ordfører, der netop har forladt talerstolen, vil jeg sige, at jeg synes, det er et udmærket statusnotat. Jeg synes faktisk, det er et godt grundlag for det videre arbejde. Man kan diskutere, om overskriften bør være »Energiplanlægning 1984«, men jeg har kigget lidt mere på indholdet end på overskriften, og jeg vil bede ministeren bringe en ros til embedsmændene for det gode arbejde, de her har lavet.

Jeg er ikke enig i alt, hvad der står, men jeg synes, som jeg sagde, at det er et virkelig godt udgangspunkt for en fornuftig diskussion om energipolitikken i det hele taget, og det har været afgørende for mig.

Det er ikke for at forklejne det tidligere arbejde, der har været lavet på dette område, men det er, som om man her måske har lavet en mere perfekt kombination af indhold og længde, sådan at det virkelig for alvor kan indgå i debatten. I virkeligheden synes jeg godt, man kunne overveje at supplere det med nogle ganske få bidrag, f.eks. en litteraturliste over de vigtigste af de ting, som dette statusnotat, som jeg foretrækker at kalde det, kan suppleres med, sådan at man ligesom har en ajourført fortegnelse over, hvad der er udgangspunktet for diskussionerne om energipolitikken. Som eksempler kan jeg nævne

energioversigterne over de lovgivningsmæssige initiativer, som vi har fået i energjudvalget, forskningspublikationen, altså hvilken indsats der er lavet på forskningsområdet, og den type af ting. Så har vi et samlet materiale, der er rimeligt overskueligt.

Jeg er i øvrigt enig i det, der står straks i begyndelsen af notatet nederst på side 3, nemlig at det danske energiprogram er så vidt i sin gennemførelse, at energiplanlægningen fremover formentlig i mindre grad vil dreje sig om større samlede projektbeslutninger og i højere grad om justeringer og tilpasninger til den løbende udvikling, og man kan sige, at ministerens tale også i sin mangel på dramatik – for nu at udtrykke det pænt – afspejler denne holdning. Enerkipolitikken er i meget stort omfang blevet planlagt og gennemført i det årti, vi har været igennem siden energikrisen, og det bør også afspejle sig i den politiske debat, medmindre der opstår særlig kriseagtige situationer.

Jeg synes dog stadig væk, det er værd at huske, at energipolitikken er langsigtet – det fremgår også af notatet – men navnlig er det måske værd at fastholde denne langsigtede karakter, når vi vurderer de kortsigtede ting, som vi skal tage stilling til. Her kan man måske sige, at det kniber en lille smule i ministerens redegørelse, f.eks. når det drejer sig om vedvarende energi. Jeg tror, man giver det for lille en placering, når man kigger på de langsigtede globale perspektiver.

Det er selvfølgelig ikke muligt at komme ind på alle dele af energistatusnotatet og redegørelsen, og derfor vil jeg prøve at tage nogle enkelte områder ud på tværs.

Notatet bygger – man kan næsten sige naturligtvis – på en række forudsætninger, som kan diskuteres: den industrielle udvikling, dollarkursens udvikling, hvor man ligefrem forudser et fald – det skal jeg ikke spå om, men i de sidste par dage er det jo ikke gået lige præcis i den retning – og dermed selvfølgelig også på nogle forudsætninger om oliepriserne, endvidere på nogle almindelige forudsætninger energipriserne imellem og nogle vurderinger af olielandenes tiltag. Det er jo diskussioner, man også fører andre steder, og de kan ikke afklares eller afgøres; her må vi simpelt hen planlægge ud fra, at der er meget stor usikkerhed i hele energipolitikken, fordi forudsætningerne er så usikre, og derfor er jeg enig i det, der står i statusnotatet – som